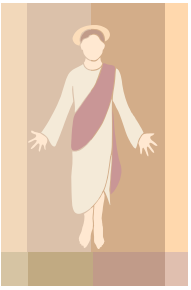

LÁ THƯ MỤC VỤ

Ngày xưa có anh em sống ở hai nông trại nằm cạnh nhau. Họ xài chung máy móc của nhau, chia sẻ công việc và hoa lợi thu được với nhau, không bao giờ xích mích. Nhưng sau 40 năm sống hòa thuận thì bất ngờ họ xảy ra xung đột, bắt đầu từ một hiểu lầm nhỏ, rồi dần dà thành xích mích lớn, cuối cùng bùng nổ trong một cuộc cãi vã to tiếng với những lời chửi rủa nhau thậm tệ. Sau cuộc cãi vã đó họ không thèm qua lại hay nói với nhau một nửa lời nữa.

Tình cờ sau đó có một người thợ mộc đến gõ cửa nhà người anh để xin việc, anh ta nói: *‘Tôi muốn kiếm một vài ngày công ở nông trại của ông vì tôi biết nông trại rộng thế này chả lẽ không cần sửa chữa cái này, hay làm thêm cái kia sao?’*. Người anh nói: *‘May quá, tôi có việc cần anh giúp một tay. Anh có nhìn thấy con mương cạn ở cạnh nông trại bên kia không? Đó là nông trại của hàng xóm của tôi, đúng hơn đó là nông trại của thằng em tôi. Tuần trước sau khi tụi tôi cãi nhau nó lấy xe ủi đất đào con mương đó ở giữa ranh giới của hai nông trại như anh thấy đó. Hừm! nó làm như vậy để dẫn mặt tôi chứ gì. Tôi sẽ cho nó biết tay. Anh có nhìn thấy đống gỗ tạp ở bên cạnh nhà kho không, tôi muốn anh giúp tôi làm một cái hàng rào cao hai mét rưỡi để tôi khỏi phải nhìn thấy chỗ ở và cái bản mặt đáng ghét của thằng em tôi nữa.’* Người thợ mộc trả lời: *‘Tôi hiểu chuyện rồi. Ông làm ơn cho tôi dụng cụ để đào lỗ chôn cột và một mớ đinh để tôi làm việc mà ông muốn.’*

Người anh liền ra chợ mua những thứ mà người thợ mộc cần, xong xuôi ông ta lấy một ngày nghỉ đi ra khỏi nông trại để mặc cho người thợ mộc làm việc. Người thợ mộc sau một ngày đo đạc, cưa xẻ, đục đẽo, đóng đinh cho tới chiều thì hoàn tất công việc. Khi trở về nhà nhìn thấy công trình của người thợ mộc, người anh trợn mắt, há hốc miệng vì ngạc nhiên. Thay vì cái hàng rào, thì trước mắt ông là một cây cầu gỗ tuyệt đẹp, có tay vịn bằng hoàng, bắc ngang hai bờ của cái mương cạn. Người em ở bên kia thấy lạ cũng ra xem, và khi nhìn thấy cây cầu người em vượt miệng nói với người anh: *‘Anh là người thật tốt bụng vì sau những lời và những việc không ra gì em đã làm, thay vì trách cứ, anh lại xây cây cầu tuyệt vời này’*. Hai anh em đứng hai bên chân cầu, rồi từ từ bước lên cầu và gặp nhau giữa cầu bắt tay nhau làm hòa. Khi quay lại họ thấy người thợ mộc vác thùng đồ nghề trên vai chuẩn bị đi, nên người anh vội nói: *‘Anh hãy nán lại thêm vài ngày nữa, tôi còn rất nhiều việc cần anh giúp một tay’*, nhưng người thợ mộc trả lời: *‘Tôi cũng muốn nán lại vài ngày nhưng còn có nhiều nơi cũng đang cần tôi tới giúp để xây cầu cho họ’*.

Chúa Giê-su cũng là người xây cầu qua việc giao hòa con người với Thiên Chúa, và bằng việc ban phát lòng thương xót của Ngài cho chúng ta và tha thứ tội lỗi cho chúng ta. Ngài cũng mời gọi chúng ta làm như vậy – tức là trở nên những người xây cầu – qua việc trở nên sứ giả của lòng thương xót và tình yêu tha thứ của Ngài.

Chúa Nhật thứ hai Phục Sinh cũng còn được dành để kính Lòng Chúa Thương Xót theo như mạc khải riêng của Chúa Giêsu cho Thánh Faustina. Và trong ngày phong thánh cho thánh nữ, Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã chính thức đặt tên cho Chúa Nhật hôm nay là Chúa Nhật Lòng Chúa Thương Xót. Do đó, hôm nay chúng ta được mời gọi suy niệm về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Chúng ta cảm nghiệm lòng thương xót này qua Bí Tích Giao Hòa và trong Ôn Thánh Sủng (Grace), một ân huệ nhưng không, mà Thiên Chúa ban cho chúng ta bởi tình thương và lòng thương xót của Ngài. Vì thế, Chúa Nhật hôm nay cũng là lễ của Bí Tích Giao Hòa. Trong bài Phúc Âm hôm nay, Chúa Giêsu ban quyền tha tội cho các môn đệ khi Ngài phán: *“Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội cho ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”*. Đây là năng quyền mà chính Chúa ban cho các môn đệ của Ngài và qua các ngài truyền lại cho Giáo Hội và cho các linh mục. Như thế các linh mục là những người thay thế ‘các môn đệ’ của Chúa Giê-su để ban ơn tha tội nhân danh Giáo Hội. Thật vậy, nhân danh Giáo Hội vị linh mục tha tội lỗi và phạt vạ cho các hối nhân, và điều này được diễn tả trong công thức giải tội như sau: *“Thiên Chúa là Cha hay thương xót, đã dùng sự chết và sự sống lại của Con Chúa mà giao hòa thế gian với Chúa, và sai Thánh thần Chúa xuống để ban ơn tha tội. Xin Chúa dùng tác vụ của Hội Thánh mà ban cho con ơn tha thứ và bình an. Vậy cha tha tội cho con nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần.”* Đây là một khả thể tuyệt diệu được trao ban trong Bí Tích Giao Hòa và là dấu chỉ hữu hình của lòng thương xót vô hình của Thiên Chúa. Vì thế, trong ngày lễ kính Lòng Chúa Thương Xót năm nay, Năm Thánh của Lòng Chúa Thương Xót, chúng ta hãy đoan hứa sẽ năng đến tòa cáo giải để xưng tội một cách chân thành và cởi mở hết tâm hồn, để nhờ đó được cảm nghiệm thực sự Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Vì thế, hôm nay chúng ta hãy mừng lễ với tâm tình “Con sẽ ca ngợi lòng thương xót của Chúa”. Trong bài Phúc Âm Chúa Giêsu muốn các môn đệ của Ngài hiểu rằng Giáo Hội của Ngài được xây trên nền tảng của sự tha thứ và Giáo Hội đó có sự mạng mang sự bình an đến cho thế giới qua sự tha thứ. Đó là lý do tại sao Ngài chẳng những tha thứ cho họ mà còn sai họ tiếp tục sứ mạng cứu rỗi và ban ơn tha thứ của Ngài cho thế giới. Cần lưu ý rằng, nếu món quà đầu tiên của lễ Phục Sinh là niềm vui, và thứ đến là sự bình an, thì những gì đi ngược lại với niềm vui và sự bình an đều là những thứ không tốt cho đời sống chúng ta. Vì thế, ai không biết tha thứ cho người khác thì người đó chẳng những đánh mất căn tính Ki-tô hữu của mình, mà còn làm mất đi sự bình an đích thực. Cũng vậy, những ai nghi ngờ niềm tin của mình thì cũng làm mất đi sự bình an thực của tâm hồn và thể xác. Là những vị đại sứ, chúng ta đại diện cho Chúa Giêsu và trở nên những người trao ban sự bình an của Ngài cho thế giới. Và đó cũng chính là Tin Mừng của ngày lễ kính Lòng Chúa Thương Xót hôm nay.

Lm Nguyễn Mộng Huyền